

Compilatie van de Opname belicht vanuit het Oude Testament

De opname, een christelijk concept waarbij gelovigen voor de Grote Verdrukking naar de hemel worden opgenomen, heeft geen directe, expliciete vermelding in het Oude Testament. Wel zijn er profetieën en beelden die als voorloper of parallel kunnen worden gezien. Deze beelden en profetieën kunnen geïnterpreteerd worden als verwijzingen naar een soortgelijk gebeuren, waarbij God zijn volk verlost en naar een nieuwe plaats brengt.

Enkele voorbeelden van verhaallijnen en beelden die soms als parallel worden gezien:

-De Ark van Noach:

De Ark kan worden gezien als een beeld van Gods redding en bescherming voor hen die zich aan Hem toevertrouwen, een voorbode van de bescherming die gelovigen tijdens de Grote Verdrukking zullen ervaren.

De Ark van Noach (door ds. Jac. Schouten – 2008.)

Als er één zaak is die in deze tijd tegenspraak ontvangt, dan is dat de prediking over het oordeel.

Toch hoort het bij de verkondiging van het evangelie. Er zijn twee wegen, één ten oordeel, één ter redding. De prediker die hierin niet getrouw is, faalt in zijn arbeid. Men zegt vandaag dat de liefde gepredikt moet worden. En dat is juist, want God is liefde. En omdat God liefde is, heeft Hij Zijn eigen Zoon naar deze aarde gezonden, om voor allen die geloven het oordeel te dragen. Tegelijk was Hij daarmee de weg tot redding.

Noach stond met een zware last in de wereld van zijn tijd. Een wereld waarin de boosheid van de mensen zeer groot was. Zo groot dat God besluit het oordeel van de zondvloed over deze aarde te brengen. Maar nooit is er een oordeel zonder een genadeweg. Het oordeel komt, maar God kiest Noach uit om de ark, de enige plaats tot redding, te gaan bouwen en om daarnaast de boodschap van redding door te geven.

Nu kunnen we veel schrijven over de boosheid van de mensen, de zonde, maar eerst ligt daar de vraag waarom God Noach uitkiest. In Genesis 6:8 vinden we het antwoord, Noach vond genade in de ogen des Heren. Het waarom lezen we later in de Bijbel. De Heilige Geest maakt ons duidelijk dat Noach in zijn gerechtigheid op één lijn staat met Daniël en Job (Ez. 14:14). Daarnaast lezen we in 2 Petrus 2:5 dat Noach de prediker der gerechtigheid wordt genoemd. En in Hebréeën 11:7 zien we hoe zijn naam voorkomt bij de geloofshelden van de oude tijd. Bovendien wordt hier ook zijn eerbied genoemd.

Hiermede wordt duidelijk dat Noach anders is dan de mensen van zijn tijd. Ergens in de Bijbel horen we de klacht dat er niemand is die God ernstig zoekt, maar temidden van het ongeloof van die dagen hoort Noach bij hen die de naam des Heren aanroepen (Gen. 4:26).

Deze Noach werd door God geroepen tot twee zaken. Hij mocht de reddingsark bouwen, tot redding van heel de schepping, mens en dier. En hij mocht de reddende boodschap laten horen. We lezen het niet, maar zal Noach bij dit werk ook zijn knieën niet gebogen hebben, tot God geroepen hebben tot behoud van zijn familie, vrienden en buren? We denken dat Noach niet alleen het werk gedaan heeft, maar ook de priesterdienst heeft verricht om de mensheid voor Gods aangezicht te brengen. Honderdtwintig jaar heeft het geduurd. Voor Noach honderdtwintig jaar van bouwen, prediken en bidden. De mensheid kon het weten.

Vandaag staat Gods gemeente in deze boze wereld. Wat doen wij tot redding van de mensen?

Want wij leven wel in een wereld die het oordeel tegemoet gaat. De Bijbel is daar niet onduidelijk over. Als wij niet oordeel en redding bekend maken, wie moet het dan doen? Zoals Noach een zware last op zich kreeg, zo hebben ook wij deze last gekregen om het evangelie te verkondigen en te waarschuwen voor het komend oordeel.

Wat heeft de wereld met de boodschap van Noach gedaan? Het wordt ons duidelijk wanneer wij maar acht mensen de ark zien binnengaan. We horen het Petrus zeggen: "Noach en zeven anderen", dat is alles. De Here Jezus zegt daarvan: "dat zij niets bemerkten, totdat de zondvloed kwam." Toen was het te laat, want God had zelf de deur van de ark dicht gedaan.

Het is een tragisch woord: "Zij bemerkten het niet." Er wordt op de boodschap van redding en genade geen acht geslagen. Het is de trieste balans van honderdtwintig jaar werken, prediken en uitnodigen.

Compilatie van de Opname belicht vanuit het Oude Testament

Wat zal de balans zijn voor onze tijd? Hoeveel mensen gaan vandaag aan de boodschap van oordeel en genade voorbij? Soms met koude onverschilligheid, soms met ongeloof. Dikwijls met spot.

In het geloofsboek van God staat Noach ons ten voorbeeld. We zien Noach gaan, niet meedoend aan de boosheden en goddeloosheden van zijn tijdgenoten. We zien Noach alleen staan bij de ark, terwijl allen er aan voorbijgaan. De goddeloosheid en de spot zal hem wel pijn hebben gedaan, maar hij bleef staande. Evenals Lot zal ook Noach zijn rechtvaardige ziel geweest hebben bij alles wat hij zag en hoorde. Hoe staat het met ons, Gods gemeente in deze laatste tijd, de eindtijd?

Noach wandelde met God, zo lezen we in Genesis 6:9. Hoe is onze levenswandel? Is dat wandel met God? We lezen het zo duidelijk in Gods woord: "Dit wil God, uw heiliging."

We zien nog eenmaal naar Noach. Als de zondvloed de aarde geteisterd heeft en niemand is overgebleven dan de acht die de ark waren binnengegaan, vinden we Noach voor het aangezicht des Heren. Hij bouwt de Here een altaar.

Het valt telkens weer op dat de geloofshelden uit oude tijd overal een altaar bouwden waar zij kwamen, waar de weg van de Here hen heenvoerde. Een altaar, een plaats van toewijding en aanbidding. Een plaats van dankbaarheid. In onze tijd bouwen wij geen altaar meer, maar wij hebben de plaats van gebed, waarbij we mogen zingen: "Hier, in uw heiligdom, dicht bij de troon." Het is de genadetroon waarbij we mogen danken voor de redding, waarbij we mogen bidden voor een verloren wereld, waar we ons aan de Here mogen toewijden in de dienst van het getuigenis. Zijn wij trouw aan dat getuigenis?

-Het Feest van het Loofhutten:

Dit feest viert de bescherming van God tijdens de woestijnreis en kan gezien worden als een symbool van de toekomstige thuiskomst bij God. Het beeld van de gelovigen die samenkomen om God te eren, komt overeen met de beschrijving van de opname.

Het komende Loofhuttenfeest (door ds. Jac. Schouten – 2005/06.)

N.a.v. Zacharia 14:16-19

We maken vandaag een stap in de heilsgeschiedenis, op weg naar het einde. Voor sommigen maken we misschien een grote sprong, maar dat is het toch niet. Want boven onze tijd staat het met vlamme letters geschreven: De tijd is nabij! Er gebeuren op dit moment veel vervullingen van het profetische woord. Maar deze zeggen ons allemaal dat het met rasse schreden gaat naar de tijd na de opname van de gemeente. Dat betekent dat de opname van de gemeente heel dichtbij is.

Voor de opname van de gemeente hoeft geen enkele profetie meer vervuld te worden, want alles is vervuld. Is Gods gemeente gereed voor dat grote moment van de ontmoeting met onze hemelse Bruidegom, de Here Jezus Christus? Soms is er bij ons angst in het hart dat Gods gemeente niet gereed is voor het roepen van de aartsengel en het klinken van de bazuin.

Het Bijbelgedeelte uit Zacharia 14 voert ons naar de tijd van het duizendjarig Vrederijk. Stelt u zich eens voor, duizend jaar vrede; duizend jaar geen oorlog, want de oorlog zal niet meer geleerd worden. Duizend jaar geen geweld op aarde. Het is de tijd dat de Here Jezus zal zijn wedergekomen in alle glorie en heerlijkheid. Gezien door de hele wereld.

Al lang leeft bij mij de gedachte dat vlak voor die tijd, de Here Jezus zich als de ware Messias zal presenteren aan Israël. Daarvoor gaan mijn gedachten altijd naar het verhaal van Jozef, die zich bekend maakte aan zijn broers, die doodsbang voor hem stonden. Iedere keer weer is het ontroerend om te lezen hoe Jozef zegt: "Ik ben Jozef". Zal de Here Jezus Zich niet presenteren aan Israël zoals Hij dat aan Saulus van Tarsen heeft gedaan, met de woorden: "Ik ben Jezus, die gij vervolgt?"

Maar dan zal de Here zijn teruggekomen. Op dat moment zijn veel profetieën vervuld. De oordelen van God, welke we beschreven vinden in Openbaring 6 tot 19, zijn over de aarde gekomen. In het Oude en Nieuwe Testament wordt deze dag duidelijk aangekondigd als de dag des Heren. Door veel theologen is dat nog altijd niet begrepen. Want dit is niet het laatste oordeel, niet de jongste dag, niet het oordeel voor de witte troon. Maar het is het oordeel over de goddeloze wereld. Zal dat niet de wereld van onze tijd zijn, waarin men zich steeds minder van God en Zijn woord aantrekt?

Compilatie van de Opname belicht vanuit het Oude Testament

Dan zal Israël hersteld zijn

Eindelijk! Eindelijk! De lange eeuwen van lijden en verdrukking zijn dan voorbij. Eindelijk heeft het land, eindelijk heeft het volk rust gekregen van alle vijanden rondom. Het woord van Jesaja 40: 1 en 2 is dan werkelijkheid geworden: "Spreekt tot het hart van Jeruzalem, roept het toe, dat zijn lijdenstijd volbracht is". Zacharia 12 heeft al de grote omkeer aangekondigd. Dat zal dan gebeurd zijn. Het hele volk zal dan geweend hebben. Geweend van Dan tot Berseba, als dat tenminste dan mogelijk zal zijn. Maar er is geweend van het Huis van David tot alle overige geslachten van Israël. Zo staat het in de Schrift. Waar wij vele jaren voor gebeden hebben, de bekering van Israël, zal dan zijn gebeurd. Want Israël zal zich buigen voor het Lam van God. Zij zullen zien Wie zij doorstoken hebben. Door het offer van Golgotha wordt Israël behouden. Ook voor Israël is er geen andere Naam onder de hemel gegeven tot redding. Het is de grote omkeer.

Dan gaat Israël het Loofhuttenfeest vieren

Velen vragen zich af: Waarom nog een feest uit de oude tijd, terwijl de nieuwe tijd, het duizendjarig rijk, het Koninkrijk van Christus, is aangebroken? En waarom het Loofhuttenfeest?

Waarschijnlijk zullen er ook wel andere feesten gevierd worden, maar het Loofhuttenfeest wordt in het bijzonder genoemd. Want het Loofhuttenfeest is van diepe betekenis. Het is niet alleen een feest van verlossing en bevrijding, maar vooral ook van dankbaarheid voor Gods wonderbare bewaring op de reis door de woestijn.

Hun kleding en schoenen waren niet versleten. Voedsel en water werd door God verzorgd. Rovers en ook Amalek (!) heeft God verslagen. Maar er is dan veel meer. God heeft hen bewaard de eeuwen door. Het Loofhuttenfeest is niet alleen een herdenken in dankbaarheid, vanwege de woestijnreis. Er zal reden zijn tot dankbaarheid en herdenken voor de reis door de eeuwen. Daarom zegt Gods woord in Jesaja 1:9. Indien de Here ons niet enige ontkomenden had overgelaten, waren wij als Sodom geworden, aan Gomorra gelijk. Dan was er niets meer over. Maar God heeft Israël de eeuwen door bewaard. En met de ontkomenden van het laatste uur, is dan het nieuwe rijk begonnen. Maar nu het rijk van God, van Zijn Messias. Met Jeruzalem als hoofdstad.

Nu gaat Israël aan Gods doel beantwoorden. En daarom viert Israël het Loofhuttenfeest. Daarom herdenken, daarom dankbaarheid, God zegt in Leviticus 23:43. Opdat uw geslachten zullen weten dat Ik de Israëlieten in hutten heb doen wonen toen Ik hen uit het land Egypte leidde. Ik ben de Here, uw God. Er is alle reden voor Israël om het Loofhuttenfeest te vieren, want dan heeft God de grote verlossing gebracht en hen gered uit alle volken. Want Israël is dan thuisgekomen. Thuis: in het land en bij God!

Hoe lang hebben zij het Loofhuttenfeest niet gevierd?

Het wordt in Israël gevierd en vele christenen maken het feest in Jeruzalem mee. Maar groter en echter zal het in de toekomst gevierd worden. Als een groot geestelijk feest. Want in het Loofhuttenfeest zal de naam van Jahweh, de God van het Verbond, worden groot gemaakt.

Deuteronomium 31:13 zegt: "Opdat de kinderen die het niet geweten hebben horen en leren vrezen de Here, uw God."

De kinderen! Hoeveel van onze kinderen zullen thuis niet alleen het evangelie, maar ook horen van de grote daden van God, van Zijn Majesteit en Zijn heerlijkheid?

We lezen in Nehemia 8:18 dat het Loofhuttenfeest niet meer gevierd was sinds de dagen van Jozua. Dat is wel duizend jaar. Geen herdenken, geen dankbaarheid voor Gods wonderbare leiding, geen herinnering. Maar nu komt het terug. Groter dan ooit zal Israël straks het Loofhuttenfeest vieren in dankbaarheid en blijdschap.

Om de Naam des Heren groot te maken!

Om de Here te dienen en om het de volken bekend te maken.

Compilatie van de Opname belicht vanuit het Oude Testament

-De profetieën van Jesaja en Zacharia:

Sommige profetieën, zoals die van Jesaja 26:20-21 en Zacharia 14:5, spreken over een dag van oordeel en een toekomstige redding, wat wordt gezien als een verwijzing naar de opname.

Hoewel het Oude Testament geen directe beschrijving van de opname bevat, bieden deze voorbeelden wel aanknopingspunten en beelden die door sommige christenen worden gebruikt om de opname te illustreren en te begrijpen. Het Oude Testament legt de basis voor het Nieuwe Testamentische concept van de opname. Bijbelwoord.nl benadrukt dat het Oude Testament de belofte van Gods redding en het verlangen naar een verbond met Hem bevat. Dit verlangen wordt vervuld in het Nieuwe Testament met de komst van Jezus en de belofte van de opname.

Veel christenen zien het verschil niet tussen de opname van de gemeente en de wederkomst van Christus. Volgens hen zal onze vereniging met Hem bij Zijn wederkomst plaatsvinden. Daarbij wordt ook verschillend gedacht of wij Hem wel of niet letterlijk tegemoet zullen gaan in de lucht.

De verschillen in het kort

De opname gaat over Christus' komst voor Zijn gemeente. Dan worden Christus (het Hoofd) en de gemeente (het Lichaam van Christus) met elkaar verenigd, namelijk op de wolken in de lucht. Dit zal vóór de grote verdrukking plaatsvinden (Openbaring 3:10). Want wij verwachten Hem als Verlosser (Filippenzen 3:20-21) en Zijn niet bestemd tot oordeel (1 Thessalonicenzen 1:10 en 5:9).

Bij de wederkomst komt Hij terug op aarde, met een ijzeren staf, als Rechter en Koning (Openbaring 19:11-16). Dan zal elk oog Hem zien wederkomen en zet Hij Zijn voeten op de Olijfberg (Zacharia 14:4 en Openbaring 1:7). Alle heerlijke beloften voor Israël, over het Messiaanse rijk en de Koning-Messias, zullen dan ook daadwerkelijk in vervulling gaan (vgl. Handelingen 1:6 en Jeremia 32:42).

Zie je hoe duidelijk de verschillen zijn? In dit artikel bespreken wij eerst de opname en daarna kort de wederkomst, echter met oog op Gods plan met de gemeente.

Het hemelse Vaderhuis

De Heere Jezus heeft een groot verlangen en een sterke wil, dat de gelovigen de eeuwigheid bij Hem doorbrengen: 'Vader, hetgeen Gij Mij gegeven hebt - Ik wil, dat, waar Ik ben, ook zij bij Mij zijn, om Mijn heerlijkheid te aanschouwen, die Gij Mij gegeven hebt, want Gij hebt Mij liefgehad vóór de grondlegging der wereld' (Johannes 17:24). Maar Hij heeft ook ons, vóór de grondlegging der wereld, liefgehad (Efeze 1:4-6). Dit gebed van onze Hogepriester mogen wij daarom (ook) betrekken op onze vereniging met Hem. Wanneer Hij alle opnieuw geboren christenen zal wegvoeren naar het Vaderhuis. Daar zien wij Zijn majesteit! In Johannes 14 zegt de Heere Jezus het volgende: 'In het huis mijns Vaders zijn vele woningen - anders zou Ik het u gezegd hebben - want Ik ga heen om u plaats te bereiden; en wanneer Ik heengegaan ben en u plaats bereid heb, kom Ik weder en zal u tot Mij nemen, opdat gij zijn moogt, waar Ik ben' (Johannes 14:2-3).

Een nieuw hemels lichaam

Paulus noemt onze vereniging met Hem een geheimenis. Immers, de Hebreeuwse profeten in het Oude Testament hadden geen zicht op Gods plan met de gemeente, dus konden zij ook niet over de opname van de gemeente geweten hebben (vgl. Efeze 3:2-11). Paulus, de apostel en leraar van de gelovigen uit de volken, zegt hierover: 'Zie, ik deel u een geheimenis mede. Allen zullen wij niet ontslapen, maar allen zullen wij veranderd worden, in een ondeelbaar ogenblik, bij de laatste bazuin, want de bazuin zal klinken en de doden zullen onvergankelijk opgewekt worden en wij zullen veranderd worden.

Want dit vergankelijke moet onvergankelijkheid aandoen en dit sterfelijke moet onsterfelijkheid aandoen' (1 Korinthe 15:51-53). De opname is de verlossing van ons aardse lichaam, in een punt des tijd worden wij veranderd, in een verheerlijkt lichaam, aan Hem gelijk. Er zal dan geen strijd meer zijn tegen zonde, ziekte en dood. Angst voor deze dingen zal zelfs niet meer in ons opkomen! Overigens, de laatste bazuin moeten wij niet verwarren met de laatste bazuin uit Openbaring. Bij de opname klinkt er een heilsbazuin en in Openbaring bazuinen van oordeel.

Compilatie van de Opname belicht vanuit het Oude Testament

Onze vereniging met Hem

Bijbelgetrouwen geloven dat Jezus werkelijk op het water heeft gelopen, dat Zijn graf leeg was en de discipelen ooggetuigen waren van Zijn hemelvaart. Laat zo ook over het volgende Schriftgedeelte van Paulus geen twijfel bestaan: 'want de Heere Zelf zal op een teken, bij het roepen van een aartsengel en bij het geklank ener bazuin Gods, nederdalen van de hemel, en zij, die in Christus gestorven zijn, zullen het eerst opstaan; daarna zullen wij, levenden, die achterbleven, samen met hen op de wolken in een oogwenk weggevoerd worden, de Heere tegemoet in de lucht, en zo zullen wij altijd met de Heere wezen' (1 Thessalonicenzen 4:16-17). Over deze woorden mogen wij niet twisten, want dat wil de boze maar al te graag (vgl. 2 Timotheüs 2:23). Nee, Paulus heeft dit geheimenis niet zelf bedacht, maar deze zalige hoop van de Heere ontvangen. Daarom zegt hij in vers 15: 'Want dit zeggen wij u met een woord des Heren.' En in vers 18: 'Zo dan, troost elkaar met deze woorden.'

De opname is een plotselinge verplaatsing door Goddelijk ingrijpen. De wolken stellen het hemels transportmiddel voor en in de lucht geeft aan dat we de Heer tussen hemel en aarde zullen ontmoeten. Dan zal de Heer Zelf uit de hemel neerdalen en zullen de gestorvenen in Christus eerst opstaan. Daarna gaan wij levenden, die achterbleven, samen met hen op de wolken (in een oogwenk) de Heer tegemoet in de lucht.

De weerhouder moet eerst verwijderd worden

De Bijbel geeft diverse voorbeelden waaruit wij mogen concluderen dat de opname aan Christus' wederkomst voorafgaat. Zo lezen we bijvoorbeeld in 2 Thessalonicenzen 2 dat de mens der wetteloosheid (de antichrist) zich niet kan openbaren zolang de weerhouder nog niet verwijderd is (vers 7-8). De Heilige Geest en de gemeente zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden. Daarom kan Daniëls laatste jaarweek en de heerschappij van het beest (de antichrist) pas aanbreken (Daniël 9:27), nadat alle wedergeboren christenen zijn thuisgehaald in de hemel.

De wederkomst van Christus in heerlijkheid

Als Christus op aarde wederkomt zal Hij niet alleen in heerlijkheid verschijnen. Hij komt namelijk terug met de hemelse heiligen (vgl. Openbaring 19:14). Dit is ook een sterk bewijs dat de opname niet gelijktijdig plaatsvindt bij de wederkomst. Bijzonder is dat wij (de gemeente) ook met Hem in heerlijkheid zullen verschijnen: 'Wanneer Christus verschijnt, Die ons leven is, zult ook gij met Hem verschijnen in heerlijkheid' (Kolossenzen 3:4). Zijn theocratie zal werkelijkheid worden, zowel in de hemel als op de aarde. De ganse schepping verlangt vurig naar de verlossing uit de vloek, door Adams val. Daarom zegt Paulus: 'Want met reikhalzend verlangen wacht de schepping op het openbaar worden der zonen Gods' (Romeinen 8:19). Dan zal eindelijk dit gebed in vervulling gaan waar al zo lang voor wordt gebeden: 'Uw Koninkrijk kome; Uw wil geschiede, gelijk in de hemel alzo ook op de aarde' (Mattheüs 6:10).

Wees gereed

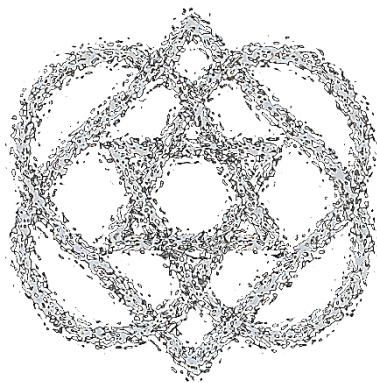
Zover is het nu nog niet. Maar de tekenen ten aanzien van Israël en de volken doen ons zien dat Zijn wederkomst aanstaande is (vgl. Lukas 21:29-31). Zo begrijpen wij dat de hoop op de opname nog dichterbij is.

De opname kan elk moment gebeuren. Er hoeft hiervoor geen enkele profetie nog vervuld te worden. Gereed zijn voor Zijn komst is daarom een Bijbelse opdracht. Paulus zegt in Titus 2: 'Verwachtende de zalige hoop en de verschijning der heerlijkheid van onze grote God en Heiland, Christus Jezus, Die Zich voor ons heeft gegeven om ons vrij te maken van alle ongerechtigheid, en voor Zich te reinigen een eigen volk, volijverig in goede werken' (vers 13-14). Leef jij ook in die verwachting?

Compilatie van de Opname belicht vanuit het Oude Testament

DE TYPOLOGIE VAN DE OPNAME

De Bijbel is een inspirerend en diepgaand boek. Vooral als je in de verhalen duikt en ontdekt dat er soms typologie achter zit. Dit houdt in dat het verhaal een schaduwbeeld is van iets wat komen gaat. Sommige schaduwbeelden zijn al werkelijkheid geworden bij de eerste komst van Jezus Christus naar deze aarde, maar waar we nu bij stil gaan staan zijn de schaduwbeelden die iets over de opname vertellen of uitleggen. Al deze schaduwbeelden laten héél duidelijk zien hoe de volgorde is van de komende gebeurtenissen en daarmee bedoelen we de opname, de grote verdrukking en de komst van Jezus Christus op de Olijfberg. We zullen je laten zien dat, als je een andere volgorde hebt, de typologie niet meer klopt. Duik met ons mee en ontdek de gezegende hoop die in de juiste volgorde verscholen zit!

De typologie van de Joodse Bruiloft

De Joodse Bruiloft heeft prachtige gebruiken, die de rijkdom laten zien van het huwelijk en Gods bedoeling van het huwelijk. In de Bijbel vinden we dit terug door uitspraken van Jezus Christus die ook een verwijzing zijn naar deze gebruiken. Tijdens het Laatste Avondmaal bijvoorbeeld zegt Jezus dat Hij geen wijn meer zal drinken tot de dag dat Hij met ons nieuwe wijn zal drinken in het Koninkrijk van Zijn Vader. (Mattheüs 26:29). Dit is een verwijzing naar het gebruik dat er bij de bezegeling van de verloving brood en wijn wordt gedronken.

De aanstaande bruid en bruidegom drinken samen uit dezelfde beker, als teken dat ze samen een verbond zijn aangegaan. Er wordt niet meer uit dezelfde wijnbeker gedronken totdat het huwelijk is voltrokken.

Of bijvoorbeeld het weggrissen van de bruid als de bruidsjonkers haar komen ophalen. Ze wordt op een draagkoets gezet, waarbij haar voeten de grond niet meer zullen raken. Na het ophalen van de bruid, verdwijnen bruid en bruidegom voor zeven dagen in de bruidskamer, om elkaar te leren kennen. Deze typologie maakt de volgorde héél duidelijk: het weggrissen van de bruid is de opname en de zeven dagen in de bruidskamer is het beeld van zeven jaar in de hemel zijn tijdens de grote verdrukking. Deze typologie laat duidelijk de juiste volgorde zien: éérst de opname, dan de grote verdrukking! Niet andersom! Op deze pagina leggen we meer uit over de typologie van de Joodse Bruiloft.

De typologie van de bazuinen

Als er in de Bijbel bazuïngeschal klinkt, heeft dit de betekenis om Gods volk te verzamelen om Hem te ontmoeten. Dat zien we terug bij het eerste bazuïngeschal in de Bijbel. Dit was namelijk op de berg Sinaï, waar Mozes het volk verzamelde, vlak voordat de wet werd gegeven (Exodus 19:16-17). Bazuïngeschal klinkt er tevens bij een bruiloft, maar ook om soldaten te verzamelen om oorlog te voeren. In het Oude en Nieuwe Testament zijn er twee bazuinen, elk met hun eigen betekenis. Er is een eerste bazuin die heeft geklonken en een laatste bazuin die zal klinken. De eerste was namelijk voor Israël en de laatste is voor de gemeente. Het laatste bazuïngeschal zal klinken, zoals we kunnen lezen in 1 Korinthe 15:51-52, bij de opname van de gemeente. Dit is beslist niet dezelfde als de zevende bazuin die klinkt in Openbaring 11:15. Op deze bazuin blaast een engel, terwijl bij de opname een bazuin van God zal klinken. Het is beslist niet hetzelfde moment: het bazuïngeschal uit Openbaring 11 zal namelijk klinken aan het eind van de grote verdrukking. Ook in Mattheüs 24 klinkt bazuïngeschal, maar dit is voor het Joodse volk: engelen zullen het volk verzamelen, terwijl het bij de opname van de gemeente gaat om een ontmoeting met Jezus Christus Zelf in de wolken.

Compilatie van de Opname belicht vanuit het Oude Testament

De typologie van Lot

In de typologie van Lot zit ook iets verrassends! Lot werd vlak voor de vernietiging van Sodom en Gomorra uitgeleid (Genesis 19:15-17). Het verrassende is dat Lot aarzelde om te vluchten, eigenlijk wilde hij niet eens vluchten. Hierin zien we een beeld van de twijfelaars, de christenen, die twijfelen of er een opname is. Ook zij zullen opgenomen worden! Het gaat er niet om of je wel waakzaam genoeg bent of Hem voldoende verwacht. Het gaat erom of je het volbrachte werk van Jezus Christus aanvaard. Met je mond belijden dat Jezus Christus je Heer is en met je hart geloven dat God Hem na drie dagen liet opstaan uit de dood, is al genoeg voor jouw persoonlijke redding (Romeinen 10:9). Een redding uit het naderende onheil wat gaat komen.

De typologie van Jozef

In de tijd van Jozef was er een hongersnood die zeven jaar duurde. Jozef, wat een typebeeld van Jezus Christus is, trouwde vóór deze hongersnood met een heidense vrouw, Asnath. Hierin vinden we de typologie van Jezus Christus die trouwt met de Bruidsgemeente vóór de zeven jaar grote verdrukking. Bij de opname wordt Jezus Christus, het Hoofd, en het Lichaam van Christus één en zij zullen voor altijd samen zijn (1 Thessalonicenzen 4:17).

De typologie van Daniël

Daniël en zijn drie vrienden zijn ook een typologie van de opname vóór de grote verdrukking. Nebukadnezar had een beeld laten bouwen en droeg het volk op dit beeld te aanbidden. Dit beeld was 60 el hoog en 6 el breed en bij het aanbidden klonken er 6 instrumenten (oftewel 666). Ook in de grote verdrukking moet er een beeld worden aanbeden (Openbaring 13:15) en een ieder die het beeld van het beest niet wil aanbidden moet gedood worden. Dit is exact hetzelfde wat er bij het beeld van Nebukadnezar gebeurde, ook daar moest diegenen die het beeld niet aanbaden, gedood worden.

Het bijzondere is dat Daniël hier niet bij aanwezig was. Hij had een hoge positie gekregen, net zoals de Bruidsgemeente die letterlijk zal krijgen. De drie vrienden daarentegen zijn een typebeeld van Israël. Zij werden in de brandende oven geworpen die zevenmaal heter was dan normaal. Er kwam redding in de oven: in het midden van het vuur was Jezus Christus! Dit typebeeld vinden we terug in Openbaring 12. Het Joodse volk vlucht halverwege de grote verdrukking, dus in het midden, naar een plaats die door God voor het volk in gereedheid was gebracht. God zorgt voor Zijn volk, twaalfhonderd zestig dagen lang (de tweede helft van de grote verdrukking).

De typologie van Hooglied

De vruchten, ik heb ze voor u, mijn geliefde bewaard, jonge en oude (Hooglied 7:13): respectievelijk zij die in Christus leven en degenen die in Christus gestorven zijn, dat zijn de bewakers van Gods' Heil, degenen die in de wijngaard de rechtmatige eigenaar als Wijngaardenier hebben erkend. Zij groeien als kostelijke vruchten bij de ingang (de deuren) van de wijngaard waarmee de Opname, onze bestemming werkelijkheid is geworden. De wijngaard heeft een waardering van 1000 zilverstukken per bewaker. (Hooglied 8:12.) Dit wijst op Gods trouw tot in de eeuwigheid, op Zijn soevereiniteit. 'De duizend' worden benoemd in het laatste hoofdstuk van het boek Hooglied; een eyeopener naar de volledigheid van Gods' Heilsplan en tevens het begin van het 1000-jarig Vrederijk. De beloning van 200 zilverstukken wijst op de heerschappij & kracht (Op. 20:6) die toekomen aan de genoemde 'bewakers' omdat in het Messiaanse Rijk alles teruggebracht zal worden onder Gods heerschappij. God zal tot Zijn doel komen met heel Zijn schepping en gaat herstellen wat onder Adam, en later Israël, gevallen is. Alles op aarde en in de hemelse gewesten zal gaan functioneren zoals God dat wil. Net als in de hof in Eden. (Ezech. 36:35.) De 200 zilverstukken als 1/5 deel wijst tevens naar het symbolische getal 5 dat staat voor Gods' liefdevolle genade!

Compilatie van de Opname belicht vanuit het Oude Testament

Toen het koninkrijk van David plaats moest maken voor het koninkrijk van Salomo (als wijngaard in andere handen kwam) bracht Jeruzalem de HEERE brandoffers:

duizend jonge stieren, duizend rammen, duizend lammeren, met hun plengoffers; en slachtoffers in overvloed voor heel Israël. (1 Kron. 18:21.)

Datzelfde Jeruzalem is na 1948 tot een bedwelmende beker geworden voor vele vijandige volkeren en gaat naadloos over in het beeld van Jeruzalem dat tot een steen zal worden die niet te tillen is. (Zach.) (Een steen is alleen te tillen als Gods vijanden voor die steen staan; de actualiteit van Gog & Magog.)

Tijdens deze overgang zal Gods Bruidsgemeente opgenomen worden. (De Opname), dat kan anno 2025 elk ogenblik zijn! Gods bruidsgemeente heeft als wijngaard haar bestemming gekregen in het 1000-jarig Vrederijk. Wonderlijk toch als wij zien hoe de wijngaard & 'de duizend' voor het voetlicht gebracht worden? Zoals Hooglied laat zien vind de opname plaats in het vroege voorjaar, tijdens het ochtendgloren. Misschien wel na 8 (vernieuwing) x10 (volheid der heidenen) jaren na 1948. (2028)

In ons verlangen naar Christus gaan wij soms een stapje te ver, alleen God weet dat, in onze verwachting moeten wij alert zijn op tekenen die gegeven worden.

De typologie van Henoch en Elia:

Beide figuren worden in het Oude Testament rechtstreeks opgenomen in de hemel zonder te sterven (Genesis 5:24, 2 Koningen 2:11). Dit kan gezien worden als een type van de opname, een voorproefje van wat gelovigen in de toekomst te wachten staat.

-Henoch (door J.C. ter Haar)

Wanneer werd Henoch opgenomen? Is er enige indicatie? Ja, zondermeer: de Opname van Henoch vond plaats voorafgaand aan de zondvloed.¹ Voordat het oordeel van de heilige God de oude wereld trof, werd Henoch in de hemel opgenomen. Daarmee is dan een tweede parallel met de Opname van de Gemeente gevonden. De Opname van de Gemeente namelijk zal voorafgaand aan de komende verdrukingsweek (oftewel de zeventigste jaarweek van Daniël 9:24-27) plaatsvinden. Voordat de oordelen van de eeuwig heilige God onze huidige wereld zullen treffen, zal de Gemeente in de hemel worden opgenomen. Eschatologisch (eschatologie = leer van de laatste dingen) gezegd, leert het Nieuwe Testament een pre-tribulationistische Opname, een Opname vóór (pre) de verdrukking (tribulatio).² Vanuit achtereenvolgens 1 Tessalonicenzen en Openbaring hoop ik het vaste Schriftuurlijke fundament van deze leer bloot te kunnen leggen.

-Elia (door ds. Theo Niemeijer – 2014)

Het is heel bijzonder te zien dat het Oude Testament met de belofte van de komst van Elia eindigt, terwijl het Nieuwe Testament zo'n vierhonderd jaar later begint met de komst van Johannes de Doper. Zo zien we dat, hoewel er zo'n vierhonderd jaar tussen ligt, het Oude en het Nieuwe Testament naadloos op elkaar aansluiten. Johannes de Doper wordt aangekondigd als de wegbereider van de Messias. In Lucas 1:17 lezen we dat hij in de geest en in de kracht van Elia zal uitgaan. Toen aan Johannes de Doper op de man af gevraagd werd of hij Elia was, antwoordde hij heel duidelijk met "nee"! (Johannes 1:21,25). Hij was Elia niet persoonlijk, maar was wel in de geest en in de kracht van Elia uitgegaan om het volk op de komst van de Messias voor te bereiden. Zoals de komst van de Here Jezus twee keer op aarde, waarbij Hij de eerste keer verworpen werd en de tweede keer aanvaard zal worden, zo zien we dit ook bij Elia. Bij zijn eerste komst kwam hij in de persoon van Johannes de Doper, die in de geest en de kracht van Elia zijn werk deed maar door de leiders van het Joodse volk verworpen werd. Straks zal Elia echter alsnog komen om het volk voor te bereiden op de wederkomst. Daarom zegt de Here Jezus in Matteüs 17:11 en 12: 'Elia zal wel komen en alles herstellen, maar Ik zeg u, dat Elia reeds gekomen is en zij hebben hem niet erkend, maar met hem gedaan al wat zij wilden.' Hier zien we dat de Here Jezus aan de ene kant zegt dat Elia zal komen en aan de andere kant, dat hij al gekomen is. In de geest en kracht was Elia aanwezig in de persoon van Johannes de Doper, maar Elia zal voor de wederkomst van de Messias ook nog persoonlijk naar de aarde wederkomen om Gods volk op Zijn komst voor te bereiden. De tijd van Elia werd gekenmerkt door een grote afval onder het volk Israël.

Compilatie van de Opname belicht vanuit het Oude Testament

Het volk Israël was kort na Salomo in twee stukken uiteen gevallen: in het noordelijke rijk, de tien stammen onder leiding van Erfraïm, en het zuidelijke rijk, de overige twee stammen onder leiding van Juda. In de tijd van Achab, waaronder Elia werkte, was er een verlangen om weer als één volk op te trekken, vandaar dat Josafat, de koning van Juda zich verzwagerde met Achab! (u kunt hier over lezen in 2 Kronieken 18). Josafat wilde echter de profeten raadplegen, maar die praatten allemaal met de koningen mee, behalve de profeet Micha, die Gods oordeel over dit idee uitsprak. Micha profeteerde over een leugengeest waarmee de vele profeten in die tijd het hart van de koningen zou verleiden.

Deze tijd van Elia kunnen we vandaag één op één vergelijken met de situatie van de kerk in de eindtijd. Ook de kerk is uiteengevallen, net zoals Israël. Ook nu is er een verlangen naar eenheid en zien we de protestantse kerken, maar ook vele evangelische gemeenten en organisaties langzamerhand opschuiven naar Rome. De kreet 'Wij willen één zijn' staat ons nog vers in het geheugen! We zien niet dat de kerk van Rome opschuift naar de protestante kerk, maar een houding aanneemt waarin de protestante kerken welkom zijn om weer terug te keren in de schoot van de moederkerk Rome!

De vierhonderd profeten die we ook in 2 Kronieken 18 tegenkomen bejubelen dit idee en zien dit als Gods leiding. Ze spreken echter niet Gods Woord, maar praten de mensen naar hun mond.

In de laatste dagen zullen er vele valse profeten opstaan die niet meer Gods Woord prediken maar hun eigen woorden. Zo schrijft ook Paulus in 2 Timoteüs 4:3-5 over een tijd, vlak voor de komst van Christus, dat de mensen de gezonde leer niet meer kunnen verdragen omdat hun gehoor verwend is en leraren bijeen halen waardoor hun oor zich van de waarheid af zal keren. Dit gebeurde letterlijk in de tijd van Elia. Micha bracht echter Gods Woord, maar daar wilde men niet naar luisteren. Dit was geen boodschap zoals zij wensten en al gauw werd Micha gevangen genomen en op water en brood gezet. Ook profeteerde Micha over een leugengeest die over de profeten uitgestort zou worden, waardoor ze de leugen gaan verkondigen. En ook deze profetie zien we in vervulling gaan in onze tijd, waarover Paulus in 2 Tessalonicenzen 2:11 schrijft: 'Daarom zendt God hun een dwaling, die bewerkt dat zij de leugen gaan geloven, opdat allen worden geoordeeld.'

De tijd van Elia is vergelijkbaar met onze tijd. Dit betekent dat Elia zeer binnenkort zal wederkomen om het volk Israël weer terug te brengen in de relatie met zijn God. Als de zaken er zo bij staan, dat is de komst van de Here Jezus voor Zijn gemeente helemaal dichtbij! Na drieënhalve jaar droogte mocht Elia het volk naar de Karmel leiden, waar het volk zich tot de Here bekeerde. In het boek Openbaring wordt regelmatig over deze drieënhalve jaar gesproken, waarin de Here tot zijn doel met Zijn volk zal komen. We leven in bijzondere tijden, vergelijkbaar met de periode waarin Elia werkzaam was. Bent u voorbereid op de komst van de Here Jezus, of laat u zich verleiden door de vele valse profeten, die hun bronnen niet meer in Gods Woord zoeken maar in hun eigen hart en de wereldse verlangens?

De komst van Jezus Christus

Door al deze typologie heen ademt als het ware de volgorde van de dingen die komen gaan: eerst de opname, dan de grote verdrukking die afgesloten wordt met de wederkomst van Jezus Christus. Mocht je in een andere volgorde geloven, dan haal je de diepere betekenis uit al deze voorbeelden en daarmee al het indrukwekkende wat in deze typologie verscholen zit.

Door de typologie heen, wordt één beeld geschetst: Niet de komst van de antichrist, maar de komst van Jezus Christus is onze verwachting. Dat is onze gezegende hoop (Titus 2:13)!

Waarom mogen we elkaar bemoedigen met de volgende woorden? Omdat de volgende woorden hoop en verwachting geven: Want de Heere Jezus Zelf zal met een geroep, met de stem van een aartsengel en met een bazuin van God neerdalen uit de hemel. En de doden die in Christus zijn, zullen eerst opstaan. Daarna zullen wij, de levenden die overgebleven zijn, samen met hen opgenomen worden in de wolken, naar een ontmoeting met de Heere in de lucht. En zo zullen wij altijd bij de Heere zijn.

(1 Thessalonicenzen 4:16-18)

Compilatie van de Opname belicht vanuit het Oude Testament

Maak een keuze

Ook jij kunt hierbij zijn, want de opname van de gemeente is zeer nabij! Het enige wat je hoeft te doen, is een keuze te maken. Kies vandaag nog om bij Jezus Christus te horen, wacht niet langer! De Bijbel leert ons dat allen hebben gezondigd en dat de straf op de zonde de dood is. Daarom nam Jezus Christus de straf van de zonde op Zich en stierf in jouw en mijn plaats. Wat een daad van liefde! Door te aanvaarden wat Hij voor jou deed, wordt je vrijgesproken. En dat is goed nieuws! Wil jij ook vrijgesproken worden?

Bid maar het volgende gebed: "Here Jezus, ik heb U nodig. Ik geloof dat u voor mijn zonden bent gestorven en na drie dagen bent opgestaan. Ik aanvaard en geloof wat U voor mij heeft gedaan. Daarmee ben ik verzekerd van eeuwig leven bij U en heb ik een onvoorstelbaar mooi vooruitzicht. Daar dank ik U voor met heel mijn hart. Amen"

*"Wie geen keuzes maakt, kiest ervoor om de
bestaande situaties in stand te houden"*

De Bijbel leert dat het maken van keuzes een essentieel onderdeel is van het menselijk leven, en dat God ons de vrije wil heeft gegeven om zelf te bepalen welke paden we willen bewandelen. Hij moedigt ons aan om Hem te vertrouwen, Zijn wijsheid te zoeken en te kiezen voor het goede, wetende dat onze keuzes consequenties hebben.